

za čiščenje Marijino. Obzidje okolo cerkve našli so razpadlo in vže več let poprej nameravala se je ta poprava, a do nje ni prišlo. Letos pa imamo vže novo lepo obzidje z dobro izdelanim nadzidjem. Vhod k cerkvi pa kinčijo nova železna vrata. In vse to napravili so č. g. župnik primeroma v kratkem času, saj jim je pa tudi vse rado pomagalo in kdo bi ne pomagal tako vnetemu dušnemu pastirju! Dušnega veselja vže več let nismo toliko uživali, kakor letos. Posebno veselje pa so nam pripravili okolo Vseh svetnikov, ko smo obhajali sv. misijon. Oj to so bili dnevi dušnega veselja, dnevi zveličanja! Prišli so bili dne 28. oktobra č. misijonarji iz Celja: J. Macur, A. Kovalik, Fr. Kitak in V. Krivec ter so že isti dan začeli z ognjevitom, do srca segajočo besedo oznanjevati pot pokore, pot poboljšanja. Vdeležba pobožnosti je bila velika, pri vsaki pridigi cerkev do zadnjega kotička nattačena in spovednice dobro, da so bile tako močne, sicer bi bile šle, tako pokanje in skripanje je bilo. Je pa tudi bilo obhajanih, kakor so nam č. g. župnik pri sklepu povedali, med misijonom 345 pri skupnem sv. obhajilu pa 1385, za vsem toraj 1730 obhajancev. Med celim časom misijonskim bili so za nas dnevi Gospodovi, a posebno vesel je bil Vseh svetnikov popoldne, ker takrat vpeljala se je bila nadbratovščina roženvenska. Krasno podobo roženkransko blagoslovili so pri Marijini kapelici pod šolo č. g. J. Macur, domači g. župnik pa so v kratkih prirčnih besedah izročili vse ovčice svoje varstvu roženkransko kraljice ter milo, lepo povabili in poprosili Mater Božjo, da pride v našo farno cerkev prebivat. Nato sprejme osem belo oblečenih deklet prelepo podobo ter jo spremljana od 40 belih devic z voščenimi svečami v rokah nesó v slovesnem sprevodu med petjem in molitvijo v farno cerkev. Take procesije še mi Dobovčani nismo doživeli! Kako navdušenje je med nami za novo nadbratovščino, vidi se iz tega, da je v zadnjih 14 dnevih pristopilo vže nad 900 udov, kakor so nam č. g. župnik pri zadnjem roženkranskem nauku povedali. In tako so nam tekla ure prijetno, tekla le prehitro, ker že dne 5. novembra bil je sklep misijona in še tisti dan popoldne gledala je skoraj cela župnija pri cerkvi zbrana s solznimi očmi za odhajajočimi misijonarji. In ko so voditelj misijona okolo cerkve in župnišča zbrani množici rekli: »Z Bogom, sedaj pa le proti nebesom«, zaslišal se je glasen jok in stok. Z zlatom in srebrom Vam, č. misijonarji, Vašega truda plačati ne moremo, a moliti hočemo za Vas, da Vam Vsemogočni stoterno povrne Vaš trud, da Vas spremlja povsod božji blagoslov in božja pomoč! Pa tudi Vam, preč. g. domači dušni pastir, naj Bog povrne ves Vaš trud in Vašo skrb za nas!

Janez Novak.

Gospodarske stvari.

Nekaj o rezi in nje koristi.

(Konec.)

Kaj pa, če se n. pr. ječmen ali oves ne omlati, ampak zdrobi? Res je pri tem mlajenje prihranjeno, a na drugi strani se naj pomisli, da se na tak način zrnje in slama nikoli zmešala, t. j. pravilno pomešala ne bota. Tu bo preveč ali celo samo zrnje, tam preveč slame brez zrnja. Na slami, ki je v takih slučajih zvezana v snopje in se navadno ne žanje, temveč kar popiplje, visi dosti zemlje, celo malih grud in kamenčkov ne manjka med zvezano slamo; vse to škoduje živalim, pa tudi stroju, s katerim se reže, ni na korist.

Poleg teh vsakdanjih snovij in nesnag nahaja se še cela vrsta nevidljivih tvarin, ki so deloma strupene,

ali vsaj povzročujejo bolezni. Ako pa se žito prej omlati, odpravi se vse to iz slame, tako da je čista in neškodljiva. Če polagaš pa neomlačeno, pride seme vsakovrstnih plevel v jasli in tako na vsak način zopet na njivo. Kajti če prav pride vse to živini v želodec, kar nič ne oslabi v svoji moči, temveč pride tudi po tem potu v gnoj in s tem na njivo, kjer zopet bujno poganja. Veliko na boljšem je, kdor vsaj na pol omlati snopje in se le to zreže. A v obeh slučajih je to pomisliti, da celo zrnje živini le malo, prav malo koristi, ker ga ne more prebaviti.

Kar se je doslej o načinu rezanja in vporabljanja rezi ali mešanice povedalo, velja v obče, ako se polaga konjem.

Naj še sledi nekaj v vporabljevanju rezanice pri goveji živini. Če hočeš prav veliko slame kot klajo porabiti, moraš previdno ravnati. Več ko je slame v zmesi, toliko boljše morajo biti druge snovi, druge tvarine n. pr. repa, sekanci, tropine, prga. Ako slama ni čista in je nevarnost, da so kake škodljive snovi v njej n. pr. če je plesnjiva, naj se rezanica s kropom popari in če se še malo soli pridene, bo toliko bolj dišala živini in ostala brez zlih nasledkov.

Ravno tako naj se pripravlja rezanica iz trde, kisle trave, ki se drugače le težko kot klaja vporabi. Druge stvari, ki so pretrde, kakor bobova ali bičnata slama, se morajo že zategadelj primerno zdrobiti, ker jih drugači živina nikakor povžiti ne more. Luščinje in stročje se prav umestno rabi kot primes h klaji, se ve, da tudi vsaj nekoliko presekano. Da se tvarine, ktere se mešajo, bolj zmešajo in se druga druge držijo, naj se zmes poskropi z vodo, če je treba, naj se je pri- lije nekoliko, le preveč ne.

Kar se tiče velikosti rezi, sme se za govejo živino nekoliko daljše rezati, kakor smo to za konje določili. Pa tudi cela slama ni brez vsake vrednosti. Kedar je hudo za klajo, polaga se cela slama, ker se je tako ne porabi toliko, kakor zdrobljene.

Kokoši jajček obstoji iz 600—800 celic, katerih se vsaka pod ugodnimi pogoji razvije v jajce. Več kot to število jajec kokoš nikdar ne more nanesti. Gledati je toraj, da jih znese prej, ko mogoče, da je ni treba predolgo rediti. To se le zgodi, če se primerno dobro skrbi za njih živež. Kajti dobro rejena kokoš ali vsaj ona, ki ne strada, znese omenjeno število jajec malo da ne v treh letih. Sestrada na preneha skoraj vsak teden in več, ko sedem let bi morala gospodinja jo rediti, če ima toliko potrpežljivosti in toliko koruze, prej ko dobi od kokoši isto število jajec, kakor od rejene v treh letih. Ko je kokoš omenjeno svoto jajec nanosila, nima se kaj več od nje pričakovati, naloge svojo je izpolnila in pečena na mizi diši kaj boljše ko suha, vela, stara kakih osem let. To naj velja slov. gospodinjam, da si vejo svoje kokoši primerno rediti.

Sejmovi. Dne 4. decembra v Konjicah, v Mari-boru, na Planini, pri Sv. Tomažu nad Veliko nedeljo in na Zelenem travniku. Dne 5. dec. v Radgoni.

Dopisi.

Iz Braslovč. (Nova kapela.) Mnogo let se je iz raznih ust slišalo, da v lepem Braslovškem trgu bi pristojala nova kapela in res niso bile samo prazne besede. Hvala Bogu, že to leto na veliko Gospojnico je bila nova kapela toliko dodelana, da se je v njej sv. evangelje bralo. Zares lepo delo na štirih umetno izde-